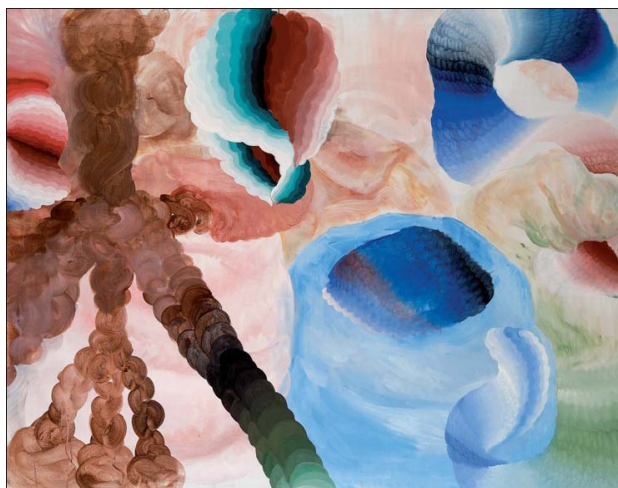

Martin Mainer

Klam tká klam / Klid tká klid

CHARAKTERISTIKA:

retrospektivní výstava

TERMÍN:

5. – 30. 6. 2007

KURÁTOR:

Dušan Brozman, Martin Mainer, Alfréd Symůnek

KONCEPCE:

Martin Mainer, Dušan Brozman, Samo Paučo

POČET NÁVŠTĚVNÍKŮ: 3200

OHLASY:

tištěná média

Time In, Lidové noviny, Reflex, Metropolitní expres, Mladá fronta Dnes, Právo, Respekt, Instinkt

rozhlasové stanice

Rádio Wave, Český rozhlas Praha, Rádio 1

internet

Art servis.cz, galeriemanes.cz

MÍSTO:

Výstavní síň Mánes, oba sály (1100m²)

POŘADATEL:

Arbor vitae, Nadace Český fond umění, Bon Art, o.s.

REKLAMA

Výlep plakátů

Agentura ProVás / 500 ks

Rozsev letáků

Agentura Adjust Art / 3 500 ks

Samolepy na tramvajích

Agentura Adjust Art / 35 ks / Vokovice, Strašnice, Pankrác, Kobylisy/

Placená inzerce

kulturní přehledy / časopis Ateliér / A2 kulturní týdeník

Tisková zpráva

MARTIN MAINER
Klam tká klam / Klid tká klid

Tromperie tisse tromperie / Tranquillité tisse tranquillité
Blague looms blague / Calm looms calm
Täuschung webt Täuschung / Ruhe webt Ruhe

5. – 30. června 2007
Výstavní síň Mánes

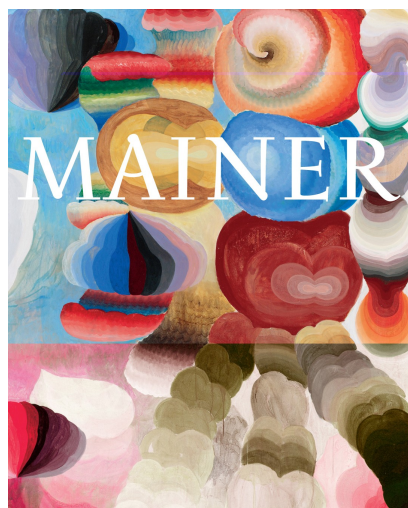
Kurátor:

Dušan Brozman, Martin Mainer, Alfréd Symůnek

Koncepce:

Martin Mainer, Dušan Brozman, Samo Paučo

Ve Výstavní síni Mánes se koná první retrospektivní výstava Martina Mainera (*1959), jednoho z nejzajímavějších malířů tzv. generace osmdesátých let spojované zejména se skupinou Tvrdohlaví (Jiří David, Petr Nikl, Jaroslav Róna, František Skála a další). Stejně jako oni upozornil na své dílo už v druhé polovině 80. let na řadě neoficiálních výstav (za všechny jmenujme generační Konfrontace). Červenou nití, inspirací, která prochází celým Mainerovým dílem, je vizionářský zážitek nebo jinak řečeno opojení transcendentem. Jde o, v dějinách českého výtvarného umění 20. století, poměrně oblíbené téma, spojované s takovými osobnostmi jako byli František Kupka, Josef Váchal, Václav Boštil nebo v současnosti Karel Malich. Mainerovo dílo se vyznačuje malířskou a kreslířskou virtuozitou a důkladnou znalostí dějin výtvarného umění. V jeho raných dílech nacházíme oslovení německými Neue Wilde, později čínskou klasickou krajinomalbu nebo barokní práci s nebeskými prostory, to ovšem autorovi nijak nebrání v tom, aby v současnosti rozvinul svoji tvorbu ve zdánlivě bezpředmětnou malbu. Mainer různorodé podněty přetransformovává do osobitého výtvarného jazyka s vlastní výpovědí. Po nějakém čase vždy vyzkoušenou cestu opustí, aby jeho neúnavný a zkoumavý duch mohl objevovat další, zatím neznámé světy. To ho chrání před pádem do manýry nebo virtuozity bez obsahu. Poslední velká výstava Martina Mainera Vlek lesa lesů v roce 1999 v pražském Rudolfinu představila jen jedno téma jeho rozsáhlé tvorby. Výstava v Mánesu je první průřezovou retrospektivou neobvykle bohatého díla. Od expresivních začátků, díky kterým se dostal do konfliktu s normalizační Vysokou školou uměleckoprůmyslovou, až po obrazy prahmoty, ze které se vše vyvíjí, ve které vše existuje a do které se vše vrací. Obrazy nejsou chronologicky řazené. Snahou je zprostředkovat vnímavému divákovi vizuální zážitky nečekaných kontrastů, souladů i souvislostí. Nové obrazy nesoupeří se staršími, nepřekonávají je, ale berou si z nich to nejlepší.

K výstavě vychází ve spolupráci Zámku Týnec, Galerie Klatovy/Klenová a nakladatelství Arbor vitae první monografie Martina Mainera.

Koncepce knihy: Dušan Brozman, Martin Mainer

Texty: Dušan Brozman, Martin Mainer

Grafická úprava: Martin Balcar

Monografie vycházející v česko-anglické mutaci má rozsah 276 stran, 374 barevných a černobílých reprodukcí. Vydání knihy podpořilo Ministerstvo kultury České republiky a i3 CZ s r.o.

Martin Mainer

Narozen 31. října 1959 v Ostravě-Havířově, navštěvuje zde základní školu a gymnázium

1978 -1981 Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze, obor textilní výtvarnictví

1980 první samostatná výstava (s P. Malovaným) v kinosálu Nemocnice s poliklinikou v Havířově

1981 – 1985 Akademie výtvarných umění v Praze, profesor Arnošt Paderlík

1984 účastní se první Konfrontace v ateliéru Jiřího Davida v Praze na Smíchově (je zastoupen i na dalších čtyřech Konfrontacích v Praze a v Kladně)

1988 na samostatné výstavě v pražském Kulturním domě Delta, tehdejší centru nezávislých výtvarných aktivit, se poznává se sběratelem Janem Pelánkem.

1990 narození dcery Marie

druhá samostatná a pro autora zásadní výstava v Domě U divého muže na Malé Straně rozhodnutí jít na „volnou nohu“ a žít se prodejem obrazů

1991 vybrán na prestižní výstavu Wanderlieder ve Stedelijk Museu v Amsterdamu

1993 půlroční pobyt v Scuol, Švýcarsko

1993 cena Jindřicha Chalupického znamenající stipendijní pobyt v Sausalite v USA

1994 čtyři měsíce žil, cestoval a vystavoval v Kalifornii, v Novém Mexiku a New Yorku, setkal se

hinduistickým guru Ram Dassem, který ovlivnil jeho duchovní směřování

1995 narození dcery Karolíny, úmrtí otce

1996 výstava Výlet aneb do Indie západní cestou v Nové síni v Praze

1997 odstěhoval se do obce Limuzy nedaleko Prahy

1998 začátek působení na Fakultě výtvarných umění při VUT v Brně, vede ateliér malby

1999 výstava Vlek lesa lesů v Galerii Rudolfinum v Praze

2002 docentura (na VŠUP v Praze)

2005 profesura (na AVU v Praze)

Žije a pracuje v Limuzech a v Praze

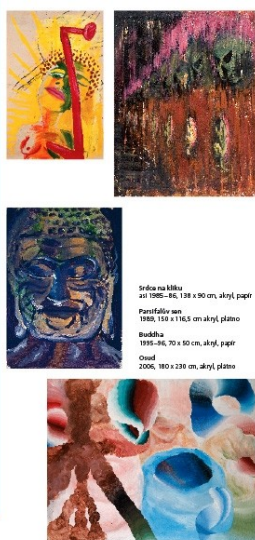
Nakladatelství Arbor vitae

Nakladatelství Arbor vitae vzniklo roku 1992, od počátku spolupracuje s předními českými a moravskými galeriemi, podílí se na pořádání výstav, vydává katalogy a reprezentativní monografie českých a zahraničních umělců (Karel Hlaváček, Alfred Kubin, Arnold Schönberg, Miloslav Chlupáč, Rudolf Dzurko, Jan a Eva Švankmajerovi, Stanislav Kolíbal, Eva Kmentová a další), mapuje i obecnější kulturně historické fenomény (Otto M. Urban, Luboš Merhaut, Daniel Vojtěch: V barvách chorobných. Idea dekadence v českých zemích 1880–1914, Aleš Filip, Roman Musil: Neklidem k Bohu. Náboženské výtvarné umění v Čechách a na Moravě v letech 1870–1914). V jednotlivých edičních řadách (De arte, Edice AV, Texty o architektuře, Vera effigies, Louisa) se věnuje výtvarnému umění, architektuře, poezii, filozofii a literatuře pro děti. Nakladatelství získalo řadu cen v soutěžích Nejkrásnější kniha roku a Libri Olomouc. V roce 2006 bylo oceněno výroční cenou Nadace Český literární fond – Za kultivaci českého knižního trhu. V roce 2007 bylo nakladatelství oceněno v soutěži Nejkrásnější česká kniha roku 2006 dvěma cenami - kniha V barvách chorobných. Idea dekadence a umění v českých zemích 1880 – 1914 získala 1. místo v kategorii knihy o výtvarném umění, obrazové a fotografické publikace, kniha Ludmila Vachtová: Eva Kmentová – Teď získala 2. místo v kategorii knihy o výtvarném umění, obrazové a fotografické publikace.

Mánes

Galerie Mánes je umístěna ve funkcionalistické budově Spolku výtvarných umělců Mánes, která byla dokončena v roce 1930 podle návrhu architekta Otakara Novotného, tehdejšího předsedy spolku. Záměr postavit spolkový dům, který by umožnil pokračovat v tradici pořádání výstav takových veličin, jako byl Auguste Rodin, Edvard Munch a dalších osobností a zároveň učinit spolek soběstačným, se ovšem datuje hlouběji do minulosti, na počátek let dvacátých. Finanční situace S.V.U. Mánes a problémy s umístěním budovy dovolily k samotné stavbě přistoupit až v roce 1928. Původní objekt Šítkovských mlýnů, z něhož byla zachována pouze vodárenská věž z roku 1495, musel ustoupit tehdy poněkud kontroverzní budově. Raně konstruktivistický Mánes se však důstojně zařadil do sousedství secesních budov nábreží, Národního divadla, domu spolku Hlahol a Paláce Žofin. Třípodlažní mostní budova, spojující nábreží se Slovanským ostrovem, dokonale naplnila potřeby spjaté s činností S.V.U. Mánes. Přestože v průběhu 70 let své existence prošla několika přestavbami a nebyla ušetřena změn dispozičního charakteru, původní záměr, aby Mánes sloužil výtvarnému umění a kultuře vůbec, zůstal nezměněn. V prvním podlaží se původně nacházela Francouzská restaurace s podiem pro hudbu a tanec, kterou kubistickými zátišími vyzdobil významný malíř Emil Filla. Předsálí druhého podlaží, orientované k nábreží, bylo alternativně využíváno kupříkladu jako autosalon. Za ním se otevíral prostor velkého výstavního sálu se stropním osvětlením, propojený se spolkovou klubovnou. Ve třetím podlaží bylo už ve třicátých letech umístěno administrativní zázemí. Dnešní velký výstavní sál je proti původnímu stavu rozšířen o předsálí, někdejší klubová místnost se proměnila v restauraci, která ústí na terasy s výhledem na Slovanský ostrov, Národní divadlo a Tančící dům. Francouzská restaurace s Fillovými stropními malbami se stala nedílnou součástí galerijního prostoru, jehož kompletní rozloha činí 1099 m². Restaurace nyní zabírají původní prostor klubu a část prvního podlaží.

Doprovodné programy k výstavě

**čtvrtek 7. června v 16.30 – komentovaná
prohlídka výstavy za účasti Martina
Mainera a kurátora výstavy Dušana
Brozmana**

čtvrtek 21. června v 16.30 – komentovaná
prohlídka výstavy za účasti Martina
Mainera

neděle 17. června od 11.00 do 16.00 –
„Věštírna“ Mánes – setkání s Martinem
Mainerem a jeho hosty:

Přednáška o symbolismu a esoterice
psycholožka Jitka Hoffmannová, filosof a
sinolog Zdeněk Hofmann
Osobní konzultace astrologické a výklad
tarotu

Věra Várady
Zdravotní diagnostika
Ludmila Horáková
Intuitivní masáže
Věra Veselá
Chiromantie
Marin Dobrev

Léčivý, alikvotní zpěv
Karel Kekeši
Kraniosakrální terapie
Jarek Dermíšek, Radana Humplíková
Kineziologie
Lenka Hajníková
Součástí „Věštírny Mánes“ budou i ukázky
použití automatické kresby za účasti
návštěvníků.

Výstavu pořádají:
Arbor vitae, Nadace Český fond umění,
BonArt, o.s.

Výstavu podpořili:
Hlavní město Praha, i3 CZ s r.o., Jiří a
Bettina Lobkowiczovi, Kulturní týdeník
A2, Artservis,

Výstavní síň Mánes
Masarykovo nábreží 250, 110 00 Praha 1
www.galeriemanes.cz
manes@galeriemanes.cz
tel.: 224 930 754

